

Pomerans

Lopen we even een ommetje voor een frisse neus, en ja, ook voor een boodschap bij de distilleerderij, staan we na de aankoop in een voor ons onbekende straat. Een intrigerende lange muur met een gesloten poort wekt de nieuwsgierigheid. De poort is op slot. Harder trekken aan de klink dan? Nee, echt op slot. Rechts van de poort hangt een bordje met het opschrift: Hofje. Toegang via de andere zijde. We kijken elkaar aan. De andere kant, dat is helemaal die straat uit en dan rechtsof en wie weet hoever dan nog en dan maar afwachten wat we aantreffen en of we er wel in mogen.... Doen? Tuurlijk!

Nu we het veronderstelde hofje vanuit de zuidkant benaderen, stappen we eerst onder een overdekte en donkere toegang van wat een parkeerplaats van iets belangrijks blijkt. Aan een kant ligt een perkje zoals je nog maar zelden treft, een stuk gras met een ovaal aan ouderwetse beplanting. En dan een dikke stenen muur met weer een poortdeur verspert de verdere wandeling. Ook hier weer een bordje: alleen toegankelijk voor aanwonenden. En: Doe de poort weer achter u dicht. Hier ligt dan een historische moes- en bloementuin, die bij het hofje hoort en voor de voedselvoorziening zorgde. Hier staat nu een prachtige duiventil.

Een echt idyllisch tafereeltje verschijnt direct na het openen van de volgende houten deurtje, waarvoor je twee treden op moet. Het ontwerp van het hof heeft een kruisvormig patroon met authentieke bestrating. Broderiebuxus links en rechts. In het midden gekandelaberde bomen en een waterpomp. En op iedere hoek van de buxusparterre ook nog eens een goed gesnoeide halfstam fruitboom.

Screen. Vergeten. Hartje Den Haag. Hof Van Wouw. Dit hofje is in 1647 gesticht door Cornelia van Wouw, dochter uit een Haags regentengeslacht. Het hofje beschikt over een aantal huisjes die bedoeld zijn voor alleenstaande dames. Er is nu, op dit moment, een huisje vrij. Te huur. De kandidaten worden nog steeds officieel voorgedragen en dienen te voldoen aan de regels uit het oorspronkelijke testament.

Daarin staat onder meer staat dat alleenstaande, dames vanaf vijftig jaar, met een kleine beurs, voor het huren van een huisje in aanmerking komen.

De tuin in het hof is naar 17e eeuws voorbeeld gerestaureerd door de tuinarchitecte Polak Daniëls en krijgt nu de naam: tuin van Hesperiden, genoemd naar de dochters van Atlas. In hun mythologische (verborgen) tuin staat de levensboom waaraan 'eeuwige jeugd schenkende gouden appels' groeien. In het hof ontwerpt Polak Daniëls naast hagen van leipereen, een vijgenboom, een oude moerbeiboom, een grote walnootboom en een collectie van ruim twintig verschillende soorten citrusbomen waaronder de zure sinaasappel (*Citrus aurantium*). Dit is de vrucht die je wellicht uit oude rijmpjes kent als: pomerans.

Pomerans komt van het franse woord pume d'orange en het italiaanse pomarancia. Uit de bloesem wordt een etherische oranjebloesem en een absolute gewonnen die gebruikt worden als geur- of smaakstof in parfum en cola. De ruwe schil is oranje of roodachtig oranje en het vruchtvlees is bitter, heel anders dan dat van de zoete sinaasappel. En verder wordt pomerans verwerkt in marmelade en in likeur. Wat me dan weer brengt bij de distilleerderij, de reden van onze wandeling.